RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.410 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.219/XIV-36.515

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Freddy Landuyt
kantoor houdend te 8730 Beernem
Bloemendalestraat 147
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 146.604 van 28 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 juni 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoekers uiteenzetting over zijn asielaanvraag die zou zijn afgewezen omdat die bedrieglijk zou zijn, de “inhoud van de brief en oproeping”, over het begrip “vluchteling” en over het “Vluchtelingenverdrag [dat] wel van toepassing is op de door hem aangehaalde problemen” is niet dienstig en mist feitelijke grondslag nu met het bestreden arrest geen uitspraak wordt gedaan over een asielaanvraag maar wel over een beroep tot nietigverklaring tegen een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ niet-ontvankelijk werd verklaard.Voor het overige herhaalt verzoeker een deel van het middel dat hij reeds heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingenzonder ditmiddel op enigewijze te betrekken op de concrete vaststellingen van het bestreden arrest.Het middel is danook enkel gericht tegen de aanvankelijk bestreden beslissing, hetgeen ook blijkt uit de afsluiting van het verzoekschrift waar verzoeker zich richt tot “de raad voor vreemdelingenzaken” en hij vraagt om de “betreden beslissing van de FOD Binnenlandse Zaken […] teniet te doen”. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen.Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**